

Die advocaat heette Mr. François van Hessel (in de Resol. der Vroedschap heet hij van Hessen), geboren burger dezer stad (1), een man, die bewees zijn wereld te verstaan, toen hij der Vroedschap aanbood, «om in de historien en eloquentie publijcque lessen te doen buyten eenige kosten vande stad», mits «hij met het character van Professor wierde gehonoreert».

Zijn verzoek werd ingewilligd, nadat Burgemeesteren zich «op zijne studiën en bequaemheyt hadden geïnformeert» en hij zich voor minstens vier jaren had verbonden (2).

Van Texelius heb ik niet veel meer te zeggen dan dat hij hier leefde (3) en leeraarde, een vrouw nam, genaamd Elisabeth van Pelt, en stierf op 31 Mei 1726, 88 jaren oud (4).

Zijn mededinger François van Hessel of, zooals hij in de geleerde wereld heette, Franciscus Hesselius, Rotterdammer van geboorte, heeft een goeden naam achtergelaten, doch niet zoo zeer door zijne juridische geschriften als wel door

---

Juffrouw tevreden moesten zijn. Is het al niet om der wille der wetenschap, gewis om der wille dier broeders en zusters is het ons aangenaam, dat vele hunner en harer de begeerde onderscheiding genoten hebben.

(1) Hij werd 1 Febr. 1680 in de Groote Kerk gedoopt als de zoon van Adriaen van Hessel en Tanneke van Hemert.

(2) R. d. V. 20 April 1702.

(3) Hij woonde eerst bij 't Leydse Veer en later in de Lombertstraat.

(4) Zijn asch en die zijner vrouw († 11 Juni 1712) rusten in de Groote Kerk (Hoog Choor No. 108). Hij schijnt, hoewel in 1721 emeritus-predikant geworden, tot 1725 college gegeven te hebben. Eerst in NW. 1726 komt zijn naam niet meer voor.

Zijn naam wordt zelfs bij van der Aa niet vermeld. Zie over hem en andere predikanten, al en niet Hoogleeraren: van Harderwijk, Naamlijst der Predikanten te Rotterdam, 1850 p. 47. In het archief onzer gemeente bevindt zich het met vele aantekeningen verrijkte handexemplaar van van Dam van Noordeloos.